

Sygn. akt VI U 455/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2023 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant protokolant sądowy Beata Markowska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2023 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy K. J.

przeciwko (...) w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem K. J.

od orzeczenia (...) w W.

z dnia (...) roku, Nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, nr: (...) w ten sposób, że zalicza K. J. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności na stałe.

Sygn. akt VI U 455/22

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia (...) roku, nr: (...), (...) w W. zaliczył K. J. do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia (...) roku, Nr (...), (...) w W. utrzymał w mocy zaliczenie K. J. do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

(orzeczenia (...) i (...) akta (...))

Od powyższego orzeczenia (...) w W. z dnia (...) roku K. J. wniósł odwołanie do tut. Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał, że wnosi o zmianę stopnia niepełnosprawności na umiarkowany na stałe.

(odwołanie – k. 1, stanowisko – k. 84)

W odpowiedzi na odwołanie (...) w W. wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 14)

Sąd ustalił, co następuje:

Od 22 czerwca 2011 roku do 21 maja 2022 roku, tj. przez 11 lat K. J. miał ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) w W. zaliczył K. J. do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) w W. utrzymał w mocy zaliczenie K. J. do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

(dowód: orzeczenia (...) i (...) akta (...))

K. J. ma 68 lat. Wykonuje pracę głównego specjalisty ds. BHP i pracę inspektora przeciwpożarowego od 20 lat. W przeszłości służył w wojsku przez 30 lat.

U odwołującego rozpoznano zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, zwyrodnienie kolan, początkowe zmiany zwyrodnieniowe bioder i nadwagę. Pozwala to stwierdzić umiarkowany stopień niepełnosprawności, spowodowany naruszeniem sprawności narządu ruchu. Jest zdolny jedynie do pracy w warunkach pracy chronionej. Spowodowane to jest dysfunkcją kręgosłupa i kolan w przebiegu zmian zwyrodnieniowych. Nie wymaga jednak pomocy i opieki innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych i w przebiegu zmian zwyrodnieniowo dyskopatycznych doszło do powstania znacznej dysfunkcji ruchowej i z tak dużym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa możliwa praca tylko w warunkach pracy chronionej.

Umiarkowany stopień niepełnosprawności jest trwały.

K. J. ma bardzo zniekształcone stawy kolanowe, biodrowe. Kolana bolą po przejściu 200-300 metrów i odwołujący musi ze usiąść. W kręgosłupie ma zmiany w odcinku szyjnym i lędźwiowym, złamane dwa kręgi TH11 widoczny naczyniak 14 cm TH12 naczyniak 13 cm. To jest nowotwór, ale nie złośliwy; rośnie i uciska nerwy. Odwołujący ma żonę, która wszystko w domu robi, zakupy, sprząta. K. J. nie może dźwigać, bo boli go cały kręgosłup, zwłaszcza odcinek lędźwiowy. Od 2003 roku stan zdrowia K. J. pogarsza się.

(dowody: opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedy traumatologa k. 59-62, opinia uzupełniająca biegłego sądowego specjalisty ortopedy traumatologa k. 76, zeznania K. J. k. 84)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. opinii sporządzonych przez biegłego lekarza specjalistę ortopedę traumatologa, a także na podstawie zeznań K. J..

Zgromadzone w niniejszej sprawie, ww. dowody, Sąd ocenił jako wiarygodne, bowiem są one nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość. Dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W szczególności Sąd przyjął za podstawę swojego orzekania opinię biegłego lekarza specjalisty ortopedy traumatologa, gdyż jest to opinia najdalej idąca, a także jest to opinia zajmująca się głównymi, rozpoznanymi u odwołującego schorzeniami.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do dopuszczania dowodu z kolejnych opinii. Nie można bowiem skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub

co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

W takiej sytuacji, mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem stanu zdrowia K. J., Sąd nie widział podstaw do rozszerzenia materiału dowodowego z urzędu. Sąd uznał, iż opiniom złożonym w przedmiotowej sprawie nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając je jako prawidłowe i wiarygodne, na ich podstawie oraz na podstawie wiarygodnych zeznań odwołującego, dokonał ww. ustaleń faktycznych.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie sporządzonych opinii wynika, że odwołujący jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Już od 22 czerwca 2011 roku do 21 maja 2022 roku, tj. przez 11 lat K. J. miał ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Aktualnie K. J. ma 68 lat. Wykonuje pracę głównego specjalisty ds. BHP i pracę inspektora przeciwpożarowego od 20 lat. W przeszłości służył w wojsku przez 30 lat. U odwołującego rozpoznano zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, zwyrodnienie kolan, początkowe zmiany zwyrodnieniowe bioder i nadwagę. Pozwala to stwierdzić umiarkowany stopień niepełnosprawności, spowodowany naruszeniem sprawności narządu ruchu. Jest zdolny jedynie do pracy w warunkach pracy chronionej. Spowodowane to jest dysfunkcją kręgosłupa i kolan w przebiegu zmian zwyrodnieniowych. Nie wymaga jednak pomocy i opieki innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych i w przebiegu zmian zwyrodnieniowo dyskopatycznych doszło do powstania znacznej dysfunkcji ruchowej i z tak dużym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa możliwa praca tylko w warunkach pracy chronionej. Umiarkowany stopień niepełnosprawności jest trwały.

K. J. ma bardzo zniekształcone stawy kolanowe, biodrowe. Kolana bolą po przejściu 200-300 metrów i odwołujący musi ze usiąść. W kręgosłupie ma zmiany w odcinku szyjnym i lędźwiowym, złamane dwa kręgi TH11 widoczny naczyniak 14 cm TH12 naczyniak 13 cm. To jest nowotwór, ale nie złośliwy; rośnie i uciska nerwy. Odwołujący ma żonę, która wszystko w domu robi, zakupy, sprzęta. K. J. nie może dźwigać, bo boli go cały kręgosłup, zwłaszcza odcinek lędźwiowy. Od 2003 roku stan zdrowia K. J. pogarsza się.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie wskazanych przepisów zmienia zaskarżone orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) w W. z dnia (...) roku, nr: (...) i zalicza K. J. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności na stałe.